

HARE KRISHNA

ASTROLOGI

TIL MINDE OM LAVA

GUD HAR FORM

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark

Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Fest og farver

Den gode nyhed i dette nummer er, at vi netop har fået mulighed for at trykke forsiden/omslaget i farver til samme trykpris som hidtil. Det betyder altså, at fremover vil forside og bagside være i farvetryk. Vores første forside i farver er af Herren Nrsimhadeva, som Han fremstår i Mayapur i Sin mest frygtindgydende form som Ugra-Nrsimha ('ugra' betyder forfærdelig eller skrækindgydende). Han er selvfølgelig på forsiden, fordi det er Nrsimha-caturdasi, Herren Nrsimhadevas fremkomst, lørdag den 5 maj. I den anledning er der stor fest i templet i København fra kl. 16, hvor vi regner med, at mange møder op. Med hensyn til Århus, bedes man gå ind på www.krishnauset.dk et par dage i forvejen for at se, hvad der sker, da programmet ikke er fastlagt i skrivende stund.

I forbindelse med, at vi går over til farver på forsiden, har vi også tænkt os at ændre på bladets layout såvel som titel fra næste nummer af. Sandsynligvis kommer bladet fremover til at hedde Krishnas Verden med undertitlen Nyt fra Hare Krishna. Vi tror, at det vil give bladet et kosmetisk løft, men samtidigt skal det påpeges, at det ikke ændrer ved bladets indhold, der vil være, som det hele tiden har været.

Vi sluttede i sidste nummer med Srila Prabhupadas 'Perfekte spørgsmål, perfekte svar' og starter i dette nummer med et essay, der sandsynligvis er fra 1950'erne, hvor Srila Prabhupada skriver om, hvordan man

bliver fuldkommen hjemme hos sig selv. Vi fortsætter også med artiklen om Guds form og har en nekrolog over en af vores norske hengivne, Lava Prabhu, der gik bort i slutningen af marts. Vi har også et tema om astrologi i anledning af en netop udkommet bog af en ISKCON-astrolog, Sri Radha Govinda Dasi, og kommentarer til to norske affærer, Christoffer-sagen og Breivik-sagen. Den sidste er i øvrigt skrevet på opfordring af Kristeligt Dagblad, der bad os give en Krishna-bevidst kommentar til denne bizarre sag.

Til slut skal det nævnes, at Bir Krishna Swami er på besøg i København den 14.-16. maj. Alle, der har lyst til at hilse på ham, er velkomne til at møde op i templet. Ld. ॐ

I dette nummer

Redaktionelt	2
Srila Prabhupadas side	3
Sri-Sri Gaura-Nitais ønskeliste for maj	6
Gud har form	7
Læseside	10
Til minde om Lava	11
Få rod i dit liv med astrologi	13
GBC-resolutioner	16
Kan Breivik tilgives? 17	
Christoffer-sagen	18
Dronning Elizabeth besøger Hare Krishna-skole i London	19
Notitser og ordliste	20
Børneside	21
Madlavnings- lektioner	22

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krsnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. © Copyright 2012, alle rettigheder forbeholdes.

ISSN 1600-0153

Redaktion:

Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende)

Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen

Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund

Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930

Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119

Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

Srila Prabhupadas side

Fuldkommenhed derhjemme – et nyt bidrag til den faldne menneskehed

Det følgende essay blev skrevet af Srila Prabhupada i hans tid i Indien, før han kom til Vesten, dvs. engang i 1940'erne eller 1950'erne.

Sri Caitanya Mahaprabhu, Guddommens mest barmhjertige inkarnation, er den største velgører for hele menneskeracen i dens mest faldne tilstand under naturens strenge love. Det moderne arrangement af en menneskelig civilisation er en bestandig naragtig kamp imod naturens barske love. Et stort spejl hang på væggen, og en lille kviddrende fugl så sin skygge i spejlet. Fuglen troede, at der var en anden kviddrende fugl lige over for den, og derfor ville den hakke den med sit næb. Den kviddrende skyggefugl hakkede lige så hårdt tilbage på den virkelige fugls næb, og således foregik der en kamp, hvor de forsøgte at hakke hinanden på spejlets overflade. Den bedragede skabning forsøgte konstant at komme om på den anden side af spejlet, men uden held.

Vi så personligt den lille bedragede fugls illusoriske kamp og lærte fra den, hvordan vi også på samme måde bedrages på overfladen af den illusoriske natur. Sammenlignet med den kviddrende fugl er vi måske intelligente nok til at forstå det lille væsens tåbelige bestræbelse, men der er mange større problemer, som vi også bedrages af. I dyrelivet er det fuldstændigt umuligt at forstå vores tåbelighed, men i den menneskelige livsform er der al mulighed for at forstå en sådan tåbelighed, for i den menneskelige livsform er bevidstheden udviklet.

Et menneske kan selvfølgelig forstå, hvad et spejl er, og som så vil det ikke spolere sine kræfter ligesom fuglen. Men i den nuværende menneskecivilisations arrangement er der bedragede mennesker, der som den bedragede fugl bestandigt forsøger at trænge ind i den materielle naturs mysterier uden håndgribelig held, for naturens love er ikke så nemme, at man kan overvinde dem uden hjælp fra den Højeste Herre. Disse bedragede mennesker forsøger sig med forskellige planer for, hvordan de kan blive

lykkelige i dette miserable land. I *Bhagavad-gita* [Bg. 9.12] bliver sådanne tåbelige aktiviteter misbilliget som følger:

*moghasa mogha-karmano
mogha-jnana vicetasah
raksasim asurim caiva
prakrtim mohinim sritah*

Tåbelige personer, der fængsles af den materielle naturs desorienterende karakter, vil gerne herske over den ressourcefyldte og smukke Natur. Det er ligesom den ovennævnte lille kviddrende fugl, der bestandigt forsøger at komme om på den anden side af spejlet ved at gå igennem det hårde glas. Sådanne tåbelige personer må nødvendigvis blive forpurret i deres håb, for de har forsømt at forstå Guddommens Personlighed med alle Hans mangfoldige kræfter.

De forvirrede håbefulde personer er af forskellige grader. Nogle af dem er *karmier* eller frugtstræbende arbejdere, der ønsker at nyde frugterne af deres arbejde. Nogle af dem er *janier*, der i deres ønsketænkning håber at smelte sammen med det Højeste Væsens eksistens eller blive ét med Ham. Og nogle af dem er pseudohengivne, der gerne vil være i det evige rige uden Guds eksistens. Men de vil alle blive forpurret i deres respektive forsøg af ovennævnte grund, fordi de er utilstrækkelige i forhold til Guddommens Højeste Personlighed og respektløse over for Sri Krishnas person.

Sri Caitanya Mahaprabhu har imidlertid igenem Sin lære givet håb til alle de ovennævnte personer, der ellers er uden håb. Han forstyrrer ingen i deres respektive position som en *karmi*, *jnani* eller såkaldt *bhakta*. Han forstyrrer heller ikke andre, der ikke falder inden for de ovennævnte klasser af personer i deres forskellige respektive positioner.

Sri Caitanya Mahaprabhu råder alle de ovennævnte klasser til blot at høre Guddommens Personligheds budskab på en ydmyg måde gennem oprigtig modtagelse gennem øret uden nogen form for irrelevant fortolkning. Den farligste ting er at fortolke Guddommens Personligheds budskab i en pædagogisk attitude. Den eneste indskrænkning, Sri Caitanya Mahaprabhu pålægger Sine tilhængere, er, at de skal opgive ideen og den falske fornemmelse af, at et levende væsen er lig med den Højeste Herre i både kvalitet og kvantitet og således bliver ét med Ham til slut. På den hengivne vej er disse to farlige ting anstødssten af højeste grad for erkendelsen af den Højeste Sandhed.

Sri Caitanya Mahaprabhu mødte Sri Ramananda Raya, der var en højtplaceret regeringsembedsmand og en lærd mand i den hengivne videnskab. Begge talte de om livets højeste mål på en detaljeret måde. Herren Selv spillede rollen som den, der spurgte, og den lærde embedsmand svarede, skønt han hverken var en *brahmana* eller en *sannyasi*, på Herrens spørgsmål på en passende måde.

I begyndelsen af diskussionen om Herrens hengivne talte Sri Ramananda Raya om vigtigheden af *varnasrama-dharma*-systemet med et reguleret liv i form af fire videnskabelige kaster og status af samfundsorganisation. Men Sri Krishna Caitanya Mahaprabhu forkastede dette forslag som ubrugeligt, for hverken princippet med kastesystem såvel som det sociale livs ordener er nu på plads, og sådant et system kan i virkeligheden heller ikke lede til det rene transcendentale stadie. Ingen kan nu genoplive det tabte *varnasrama-dharma*-system til dets oprindelige position af så mange grunde, og som sådan blev systemet fuldstændigt forkastet som en vej til selvrealisering.

Det næste vigtige forslag blev forklaret af Sri Ramananda Raya ud fra planen for *karma-yoga*. Sri Caitanya Mahaprabhu afviste også dette forslag, for Han vidste, at de tåbelige frugtstræbende arbejdere ikke vil gå med til at acceptere principperne for *karma-yoga* eller gøre alt for den Højeste Herres tilfredsstillelse. Ingen kan

nu gøre noget arbejde uden at have noget ønske om frugten deraf. Det er lige så umuligt som at følge *varnasrama-dharma*. Så dette blev også efterfølgende afvist.

Da Sri Ramananda Raya på samme måde foreslog virkningsfuldheden af *sannyasa*, enten inden for *mayavadiernes* orden eller *vaisnavernes* orden, blev det samme igen afvist af Herren, for Han mente, at i denne tidsalder er *sannyasa* et umuligt forehavende. De såkaldte *sannyasier* klæder sig i røde dragter for at tjene et let levebrød, men i handling er de ligesom almindelige mennesker med urene sind. Sådanne urene *sannyasier* kan i Kalis tidsalder måske samle sig store summer penge under påskud af at etablere templer og Deiteter gennem udnyttelse af tåbelige personer, men de er ude af stand til at bringe deres tilhængere til Guddommen. Disse *sannyasier* opfører generelt nogle templer og installerer Deiteter i dem for at udnytte forskellige menneskers religiøse følelser, men hovedformålet med at konstruere sådanne templer er at skabe forskellige slags indtægter til et bekvemt materielt liv, selv om *sannyasierne* er i en forsagers klædedragt. De opfører sådanne templer særdeles uautoriseret og formår derved at få mange tåbelige mennesker til at slutte sig til dem for at bidrage til dem. Og nogle af dem udfører uautoriserede *yajnaer* og indsamler penge på den måde. Den tempelopførende *sannyasi* forsikrer og lover hver eneste af bidragsyderne positionen som hoveddonor i et sådant fromt forehavende. I sidste ende får ingen af dem dog nogen position, men *sannyasien* sætter sig selv på det hele og opbygger en stor bankkonto til sin personlige materielle bekvemmelighed.

Et praktisk eksempel på dette bedrag, som de såkaldte *sannyasier* tyer til, er Geeta Mandir i Baroda, som vi havde lejlighed til personligt at besøge. Her så vi, at i Mandiren er der installeret en afgud af en firearmet kvinde, som *sannyasien* Avidyananda har forestillet sig og tilbeder. Sammen med denne afgud er der en anden statue af denne tåbelige *sannyasi*. Denne *sannyasi* spilder offentlighedens penge i en sådan grad, at resultatet er, at offentligheden generelt mister

interessen for de virkelige religiøse handlinger. Det kan forstås, at denne *sannyasi* har mange andre sådanne templer i andre byer, og de stakkels mennesker er så vildledte, at de fortsætter med at bidrage til et sådant uautoriseret forehavende.

Disse *sannyasier* er i virkeligheden afgudsdyrkere, og de er ikke bedre end billedstormerne. Afgudsdyrkeren udhugger et afgudsbillede ifølge sin egen fantasi, og billedstormeren, der ikke kan tolerere afgudstilbedelse, slår en sådan afgud i stykker. Hverken disse afgudsdyrkere eller billedstormere har nogen videnskabelig ide om, hvad *Sri Murti*'en er. Den videnskabelige måde at installere en Deitet af Guddommens Personlighed *Sri Murti* på nævnes i de åbenbarede skrifter. Disse såkaldte *sannyasier* går imod skrifternes regler og bryder derfor med overlæg den etablerede lov, selv om de foregiver at være forsvarere af troen. Sådanne tåbelige og egoistiske mennesker er aldrig lykkelige, og de kan heller aldrig nå fuldkommenhed. Det er Srimad Bhagavad-gitas konklusion. *Sannyasi*en Avidyananda giver sig ud for at prædike *Bhagavad-gitas* lære, men han bryder selv med fuldt overlæg dens principper. Sri Caitanya Mahaprabhu, den Højeste Herre, var klar over denne tidsalders såkaldte *sannyasi*ers intentioner. Derfor forkastede Han forslaget om *sannyasa* eller den forsagende livsorden som en måde at opnå åndelig erkendelse på i denne tidsalder.

På samme måde afviste Han forsøget på at blive ét med den Højeste Herre ved at kultivere hengiven tjeneste som et middel til dette mål. Hengiven tjeneste, der er blandet med empirisk viden, er et omsonst forsøg på selverkendelse. Som så foregiver Avidyananda-*sannyasi*en og hans kohorter at praktisere hengiven tjeneste, men i hjertet er ønsket at blive ét med Herren, hvor den såkaldte hengivne tjeneste fuldstændigt ophører. En sådan hyklerisk religion forkastes fuldstændigt af *Bhagavata*-skolen. Transcendental kærlighedstjeneste til Guddommens Personlighed er en evig aktivitet for de rene hengivne. Det er et ikke middel til at smelte sammen med det Absolutte, som *mayavadierne*

forestiller sig det. *Upasana*'en [tilbedelsen] må aldrig ophøre, ikke engang på det befriede stadie, for det er et evigt engagement. Genstanden for tilbedelse, tilbedelsesprocessen og tilbederen eksisterer for evigt på trods af barnlige forstyrrelser fra mænd som Avidyananda og hans kohorter. Sri Caitanya Mahaprabhu ønskede at stoppe denne metode af falsk hengivenhed, for ifølge *Bhagavata*-skolen er dette religiøst hykleri.

Da Sri Caitanya Mahaprabhu afviste alle disse pseudoreligiøse praksisser af åndelig kultur, havde Han i tankerne den nuværende generation, der er dårligt stillet på alle områder. Menneskeracens nuværende generation i Kaliyuga er håbløst åndeligt udmagrede personer. Sri Caitanya Mahaprabhu, den Højeste Barmhjertige inkarnation af Guddommen, gav særlige faciliteter til denne udhungrede befolkning, en fortrinsret til en fuldkommenhed, der ikke var opnåelig selv for personligheder som Brahma i andre tidsaldre, det højeste stadie af opnåelse af kærlighedstjeneste til Guddommens Personlighed. Brahmananda eller den transcendentale lyksalighed, der fås gennem et forsøg på at smelte sammen med det Absolutte, sammenlignes med en dråbe vand ved siden af havet af transcendental lyksalighed, som man får fra den direkte kærlighedstjeneste til Guddommens Personlighed.

Sri Caitanya Mahaprabhu anses for at være den mest storsindede inkarnation af Guddommen, for Han ønskede at give den højeste fuldkommenhed af åndelig lyksalighed til denne tids udhungrede personer, der praktisk taget ingen ægte kvalifikationer har for at få denne udmærkelse. Han accepterede derfor den følgende metode til åndelig erkendelse, sådan som den blev forklaret af Brahmaji som følger:

*jnane prayasam udapasya namanta eva
jivanti san-mukharitam bhavadiya-varitam
sthane sthitah sruti-gatam tanu-van-manobhir
ye prayaso 'jita jito 'py asi tais tri-lokyam*

Den eneste kvalifikation, der er nødvendig for at opnå den højeste åndelige lyksalighed, er først

og fremmest fuldstændigt at opgive ideen om at smelte sammen med den Absoluttes identitet. Denne farlige ide vil aldrig kvalificere én til at komme ansigt til ansigt med Herren i Hans transcendentale kærlighedstjeneste, hvilket er det højeste lyksalige liv. Det levende væsen er en uendelig lille partikel af den Højeste Ånd ligesom en dråbe vand er det af det umådelige hav. At smelte sammen med havet er slet ikke vanskeligt for en dråbe vand, og den mulighed har den rene hengivne altid, men at bevare sin identitet som en af havets skabninger og på samme tid opnå en styrke, som er mere end havets, er en langt mere glørværdig ting end at smelte sammen med havet. Vanddråben, der er blevet ét med havet, er altid i fare for at blive fordampet af luften, hvis den ikke har fået den nødvendige kraft til at forblive i havet. Processen, hvorigennem man opnår denne transcen-

dentale styrke, er ukendt for personen, der søger at blive ét med det Absolutte. Sådanne personer er derfor udrustet med ringe viden.

At smelte sammen med den Absoluttes identitet er ikke opnåelsens højeste fuldkommenhed. I *Bhagavad-gita* nævnes det klart, at personer, der er forfaldne til dette upersonlige aspekt af den Absolutte Sandhed, lider flere problemer end dem, der koncentrerer deres hengivne aktiviteter omkring den Højeste Herres Personlige aspekt. Derfor er den eneste kvalifikation, der er nødvendig for en værdig person for at komme ind i Guds rige, at denne person skal være fuldstændigt uinteresseret i denne metode til frelse, som er den letteste at opnå af alle de fem kategorier af frelse, som nævnes i skrifterne, selv om en ren hengiven ikke er bestemt for nogen af de ovennævnte frelselsesprocesser. (Fortsættes i næste nummer) ॐ

Sri-Sri Gaura-Nitais ønskeliste for maj måned

Bhoga: (økologisk så vidt muligt):

Honning (gerne akacie)
Ghee
Smør
Mælk, yoghurt
Tørret frugt (dadler, rosiner, abrikoser)
Diverse nødder
Mandler
Flækket mung dal
Kokosmel
Frisk frugt og grønt
Blomster (ikke potteplanter)

Diverse:

Krydderkværn /kaffemølle
Forklæder af bomuld

Kontante donationer:

Anna dana (donationer til bhoga)*
Søndagsfest (1508 kr.)*
Vegetarisk Lørdag (1208 kr)*
Festivaler*
Sastra dana (uddeling af bøger)*

* Kontakt templet på tlf. 4828 6446.

Kontante donationer kan afleveres i templet eller indsættes på konto (Nordea) 2128-6881118945.

Ved indbetaling fra udlandet kan anvendes følgende koder:

IBAN: DK5120006881118945, SWIFT: NDEADKKK.

Husk at oplyse cpr. nr., hvis du ønsker at trække din donation fra på selvangivelsen.

Gud har form, 2

Af Caitanya Carana Dasa (Oversættelse og indledning af Amogha-drk Krishna Dasa)

I det nyligt udsendte Tv-program "Grin med Gud" på DR 2, hvor det danske folk blev introduceret for hinduismen, blev der i begyndelsen serveret en beklageligvis meget udbredt fejlrepræsentation af Vedaernes lære. "Hinduisterne tror, at Gud oprindeligt, dvs. inden Han optræder i forskellige former som Visnu, Siva osv., hedder Brahman og er uden form." Dette er, som Caitanya Carana Dasa pointerer i denne artikel fra marts/april-udgaven af vores internationale Back to Godhead-magasin, ikke en korrekt forståelse af Gud eller Vedaerne.

Første del af denne artikel blev bragt i sidste nummer af Nyt fra Hare Krishna.

Vedisk upersonalisme?

"Jeg tilbyder Govinda, den oprindelige Herre, som er mester i at spille på Sin fløjte, der har blomstrende øjne som lotussens kronblade, hvis hoved er pyntet med en påfuglefløj, hvis skikkelse af skønhed er farvet med et anstrøg af blå skyer, og hvis unikke skønhed bedårer millioner af amatører." (*Brahma-samhita* 5.30)

Selv om de vediske skrifter indeholder sådanne livagtige beskrivelser af Guds form, er det en almindelig opfattelse, at ifølge Vedaerne er Gud *nirguna* (uden kvaliteter) og *nirakara* (uden form). Mens de vediske skrifter nævner de ting, er det dog ikke alt, de fortæller. Ofte vil de samme skriftsteder, der udtaler, at Gud er *nirguna*, også fastslå, at han er *saguna* (med kvaliteter). Overvej dette vers fra *Srimad-Bhagavatam* (8.3.9):

*tasmai namah paresaya
brahmane 'nanta-saktaye
arupayoru-rupaya
nama ascarya-karmane*

Dette vers beskriver Herren som både *arupaya* (uden form) og *uru-rupaya* (med mange former). Blot at citere ordet *arupaya* og erklære, at ifølge verset er Gud formløs, som nogle kommentatorer gør det, er uhæderligt.

Er sådanne vediske beskrivelser af Gud selvmodsigende? Slet ikke. Faktisk lærer den vediske tradition os et højere princip, der bringer sådanne modsigelser i samklang med hinanden.

Lad os se på et vers fra *Svetasvatara Upanisad* (3.19): *apani-pado javano grahita / pasyaty acaksuh sa srinoty akarnah*. Dette vers indeholder en

tilsyneladende selvmodsigelse: *pasyaty acaksuh*. "Gud har ingen øjne, men Han ser." Hvordan kan disse modsætninger forenes?

Den vediske tradition indeholder en særlig *pramana* (metode til at erhverve viden), der kaldes *arthapatti* (postulat), der anvendes til at forene modstridende udsagn ved at postulere en tredje erklæring (ud over de almindelige tre metoder til at tilegne sig viden – *pratyaksa* [direkte opfattelse], *anumana* [hypotese] og *abda* [at høre, især fra den vediske litteratur] – giver Jiva Goswami i sin *Sarva-samvadini*¹ syv andre metoder. *Arthapatti* er en af dem.) For at se, hvordan *arthapatti* virker, overvej disse to modstridende udsagn:

1. Ravi spiser ikke mad i løbet af dagen.
2. Ravi bliver ved med at tage på.

Arthapatti 'en, der bringer disse to udsagn i samklang, ville være: Ravi spiser om natten.

Ligeledes er *arthapatti 'en* for at forsone erklæringerne om, at Gud har form og ikke har form, følgende: Gud har ingen fysisk form, men Han har en åndelig form.

Det samme princip gælder for beskrivelserne af Gud som både *nirguna* og *saguna*. *Nirguna*-beskrivelsen indebærer, at Han ikke har materielle kvaliteter, og *saguna* beskrivelsen formidler, at Han har åndelige kvaliteter.

På dette punkt kan vi måske undre os: "Hvorfor indeholder de vediske skrifter modstridende udsagn overhovedet? Ville det ikke være meget bedre, hvis de formidlede sandheder klart og utvetydigt?"

Tilsyneladende modstridende beskrivelser tjener det afgørende formål at udfordre vores forudfat-

tede meninger og stimulere os til at stige til en højere forståelse.

Overvej følgende vers fra *Isopanisad* (*Mantra* 8): *sa paryagac chukram akayam avranam / asnaviram suddham apapa-viddham*. Dette vers beskriver Gud som *akayam* (uden krop), og derefter som *asnaviram* (uden vener). Hvis Gud ikke har nogen krop, hvorfor behøver man sige, at Han ingen vener har? Er det ikke indlysende, at den, der ingen krop har, heller ikke har vener? *Isopanisad* ønsker at bringe os til den højere forståelse af, at Gud har en særlig form for krop, som ikke har vener.

Beskrivelsen af Gud som *akayam* formidler en særlig natur af Guds krop, for ordet *kaya* (krop) har flere betydninger, som ikke gælder for Gud. En krop:

- er adskilt fra den virkelige person, sjælen.
- er et produkt af sjælens *karma* fra fortiden.
- har en tendens til at degradere sjælen ved at stimulere kroppens begær.
- er nødt til at blive opgivet.

Ingen af disse gælder for Gud, hvis krop og sjæl er identiske, der ingen karmisk fortid har, der aldrig degraderes, og hvis krop er evig. Fordi vi er tilbøjelige til at pådutte vores materielle opfattelser på Gud, bruger skrifterne nogle gange negative ord som *akayam* for at understrege, at Gud ikke har en krop som vores. Hvorfor er det vigtigt at forstå forskellen mellem vores materielle form og Guds åndelige form? Materielle former er midlertidige, så tiltrækning

til dem fører i sidste ende kun til frustration. Men Guds form er evig, så tiltrækning til Hans form fører til ultimativ tilfredsstillelse. De negative skriftlige udsagn om, at Gud ikke har en form (som vores) redder os fra frustration, og de positive skriftlige udsagn leder os til fuldendelse.

Formløs person?

Nogle mennesker indrømmer, at Gud er en person, men insisterer på, at Han ikke har en form. Lad os overveje denne ide. Vi er alle børn, tjenere, dele eller udstømninger fra Gud, ligegyldigt

hvilke ord forskellige religioner bruger til at beskrive vores forhold til Ham. Det væsentlige er, at vi er afhængige af Ham og underordnet Ham. Vi er personer og har former, og hvis Gud var en formløs person, ville Han være mindre end os. Kan helheden være mindre end delen? Naturligvis ikke. Desuden talte de skriftlige referencer, vi diskuterede tidligere, ikke kun om Guds personlighed, men også om Hans form: Hans øjne, hænder, ben osv. Så argumentet for en formløs person er både ulogisk og ikke-skriftligt.

Folk kan komme frem med mange sådanne fejlagtige argumenter. I stedet for at bekymre sig om at gendrive dem alle, er det bedre at forstå, at sådanne argumenter kommer, fordi det menneskelige sind ikke kan forstå, hvordan Gud kan have en form og stadig være ubegrænset. Men hvis vi for at bevare Guds altgennemtrængende natur argumenterer for, at Gud ikke har nogen form overhovedet, bliver vi konfronteret med en anden komplikation: hvordan kan Han opholde sig noget sted i verden uden en form?

Folk forsøger at forestille sig Gud som altgennemtrængende, og derefter forsøger de at finde ud af, hvordan en form kan pådattes et altgennemtrængende væsen. Men form er ikke en kvalitet, der er påført Gud, som rød maling er en kvalitet, der er påført en kunstig rose, der er tegnet på et stykke hvidt papir. Snarere er form en iboende kvalitet i Gud, ligesom rød er en iboende kvalitet i en naturlig rose.

Gud som en tre-i-én sammensætning

Sri Lanka Jiva Goswami udarbejdede den klassiske filosofiske afhandling *Sat-sandarbha* ud fra læren i *Srimad-Bhagavatam*, sådan som den blev forklaret af Caitanya Mahaprabhu. I *Sat-sandarbha* analyserer Jiva Goswami detaljeret et rammende vers fra *Srimad-Bhagavatam* (1.2.11): ”Lærde transcendentaller, der kender den Absolutte Sandhed, kalder denne ikke-dualistiske substans Brahman, Paramatma eller Bhagavan.” Dette vers afslører en dyb tredelt ontologi i den Absolutte Sandhed, der kan forene modstridende egenskaber i Gud.

De forskellige guddommelige forestillinger i verdens visdomstraditioner kan klassificeres under

tre hovedkategorier:

1. Den altgennemtrængende energi (Brahman): hvad kvantefysikere kalder den ene energi, der ligger til grund for alt i universet, og hvad mystikere refererer til som den upersonlige enhed i alle ting og væsener, forklares af de vediske skrifter som Brahman, det altgennemtrængende lys.

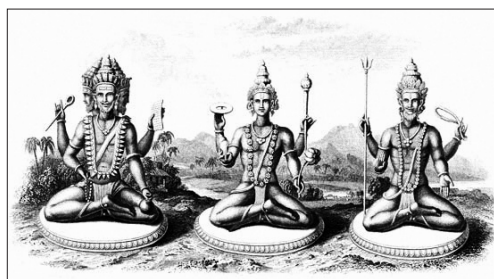
2. Den indre vejleder (Paramatma): mange åndelige traditioner taler om et aspekt af Gud, der er iboende i os. Det, som den kristne tradition refererer til som Helligånden, der giver styrke, kalder de vediske skrifter Paramatma, den indre vejleder, der blandt andet bringer samspillet mellem sjælen og den materielle krop i stand.

3. Den højeste person (Bhagavan): helgener har gennem historien forbundet sig i kærlighed med Gud som den Højeste Person. Herren, som Moses kaldte Jehova, som Jesus omtalte som sin far i himlen, og som Muhammed priste som Allah, afslører de vediske skrifter som Krishna, Gud som den alttiltrækkende transcendentale Højeste Person.

Her er en analogi for at illustrere dette enhed-i-mangfoldigheds-aspekt ved den Absolutte Sandhed.

Tre unge mænd fra landet kommer en nat på en perron med deres lærer, ivrige efter at få deres første syn af et tog. Efter en lang ventetid, da de ser et klart lys i det fjerne, spørger den første bonde dreng deres lærer: "Er det toget?" Da læreren nikker, går eleven derfra i overbevisning om, at han har set toget. Da toget kommer nærmere, får den anden studerende øje på lokomotivet – forment bag lyset – og spørger: "Er det toget?" Da læreren nikker igen, forlader den anden studerende stedet i vished om at have set toget. Da toget endelig kommer ind på stationen, ser den tredje studerende toget til fulde med dets togfører og mange kupeer og passagerer, og han mødes endda og bliver venner med togføreren under tilskyndelse af sin lærer.

Togets lyse forlygte repræsenterer den strålende åndelige baggrund eller Brahman, og lokomotivet med dets konkrete form repræsenterer Guds lokaliserede funktion, Paramatma. Den tredje studerendes oplevelse svarer til at realisere den Højeste Person, Bhagavan, og udvikle et personligt forhold til Ham. Læreren repræsenterer visdom-

straditionerne, der giver et svar, der står i forhold til den søgendes grad af tålmodigt engagement.

Således afslører et holistisk syn på tæt hold en Absolut Sandhed, der er tre-i-en, der integrerer både de immanente og transcendentale aspekter såvel som de personlige og upersonlige sider.

Opfyldelsen af hjertets længsel

Denne diskussion er blot et lille udsnit af den strenge logiske og skriftlige analyse, hvorigennem

acaryaer (eksemplariske lærde hengivne) som Ramanujacarya, Madhvacarya, Jiva Goswami, Baladeva Vidyabhusana og Srila Prabhupada entydigt har etableret, at Gud er en person med en transcendental form. Når denne sandhed bliver etableret i vores hjerte hinsides enhver tvivl, kan vi helhjertet stræbe efter at elske og tjene Guddommens Højeste Personlighed, Sri Krishna, og gradvist opnå *prema*, guddommelig kærlighed, som alene vil for evigt fuldstændigt tilfredsstille vores inderste længsel efter lykke.

Fodnoter:

1 Jiva Goswamis kommentar til hans egen *Sad-sandarbha* i *Tattva-sandarbha*. De ti *pramana'er*, der henvises til, er:

Arsa – udsagn fra en stor vismand eller halvgud (f.eks. Gautama, Kapila eller Patanjali, som står for forskellige filosofiske skoler).

Upamana – sammenligning. Kundskab om et ukendt objekt kan fås ved at sammenligne det med et kendt objekt.

Arthapatti – postulat. En nødvendig forudsætning for et uopfattet faktum.

Abhava – manglende opfattelse. Viden om, at et bestemt objekt (f.eks. en bog på bordet) ikke er til stede (negativ viden).

Sambhava – inkludering (en større mængde inkluderer en mindre mængde; f.eks. inkluderer 100 kr. 10 kr.).

Arthya – tradition. Når noget er kendt ved fælles tro eller tradition, men den oprindelige kilde til denne viden er ukendt. For eksempel er der en populær tro på, at det gamle fort i New Delhi blev bygget af Pandavaerne.

Cesta – gestikulingering eller symboler (som f.eks. hvis nogen laver et "V" tegn).

Pratyaksa – direkte sanseopfattelse.

Anumana – logiske slutninger (f.eks.: "Der er ild på bjerget, for der kommer røg fra bjerget.").

Sabda – udsagn (åbenbaret kundskab). Vedisk viden kaldes *sabda-pramana*, og dette er den højeste form for *pramana*, for den kommer fra Guddommens Højeste Personlighed Selv. ॐ

Læseside

Alle indlæg modtages med glæde. Fortæl os det venligst, hvis du ikke ønsker, vi redigerer og eventuelt forkorter dit indlæg uden dit samtykke.

Catrine Christensen, Herlev, skriver:

Først vil jeg sige mange tak for de imponerende artikler, I bidrager med i hvert nyhedsblad.

Jeg er ingen god læser, men jeres artikler gør det straks mere spændende, og I har en evne til at gå i dybden med emner, der har relevans til nutiden. Jeg er blot 23 år gammel, og det er derfor nemmere for mig at se sammenhængen mellem Krishna og *maya*, når emner refereres til nutiden end til f.eks. 1970'erne, hvor jeg alligevel ikke var til. Tak. I det sidste nummer af *Nyt fra Hare Krishna* (april 2012) bringer I artiklen 'Dette liv ER livet efter døden', som jeg fandt særligt interessant. I fortæller om hjertelægen Michael Sabom, der er kendt for sine nærdødsstudier. Efter at have læst artiklen

gik jeg ind på youtube for at se, om jeg kunne finde nogle spændende film om ham. Jeg fandt én. Den omhandler en kvinde ved navn Pam Reynolds, som er en af de personer, som er kommet tættest en nær-døds-oplevelse. Hun fortæller om hele sin (sjælens) oplevelse fra sin hjerneoperation udenfor kroppen, som er med til at overbevise hende om, at hun ikke er denne krop. Hun nævner også en dialog, hun har med en afdød onkel, som fortæller hende, at lyset, hun ser, ikke er Gud, men Guds vejrtrækning. Den er særdeles interessant og efter min mening endnu et godt bevis på, at Krishna findes, og at vi ikke er disse kroppe.

Hvis I får lyst og tid til at se den, så er linket følgende <http://m.youtube.com/watch?v=WNbdUEqDB-k> ॐ

Til minde om Lava

Af Locan Dasa

En af Norges hengivne igennem mange år, Lava Dasa, gik bort i april, efter sigende efter en tids sygdom. Lava boede i mange år på Almvik i Sverige og slog sig senere med sin familie ned i Rosendal i Vestnorge. Lava Prabhu blev 49 år gammel. Locan Dasa gjorde i mange tjeneste sammen med Lava på Almvik og fortæller om ham.

Yogindra Prabhu og jeg selv er netop vendt tilbage fra Rosendal, hvor Yogindra udførte de sidste ritualer for Lava Prabhu.

Da jeg selv gjorde tjeneste sammen med Lava og boede i mange år i det samme hus med Lava Prabhu i Bergvik, føles det særligt relevant for mig at skrive noget til minde om en hengiven og en ven.

Den første ting, som jeg gerne vil nævne, er, at Lava faktisk aldrig udgav sig for at være noget, han ikke var. Jeg tror, at denne ydmyge mentalitet er et meget vigtigt kendetegn, specielt i disse dage, hvor alle forsøger at være noget særligt. Lava forsøgte aldrig at skjule, hvordan han elskede og tog sig af sin familie. Lava var på samme tid glad for byggearbejde, *puja*, *kirtana*, *prasadam*, prædiken og administration og tænkte ikke, at det ene var ringere end det andet. Han var blot glad over at være Krishnas tjener og havde ikke behov for at kategorisere sin tjeneste i nogen speciel kategori.

Jeg tror, at denne form for ærlighed, oprigtighed og ligefremhed er et af tegnene på en renhjertet hengiven.

Den anden ting, jeg gerne vil nævne, er, hvordan Lava gjorde en masse af sin tjeneste til Krishna 'spontan', mere ud af et ønske om at glæde Krishna end ud af en teoretisk forståelse af, at tjeneste er godt for ens åndelige fremskridt og 'den rigtige ting' at gøre. Dermed ikke være sagt, at Lava ikke forstod filosofien, men blot, at hengiven tjeneste var for ham mere end en filosofi. Lava tænkte altid, at det var sjovt at gøre tjeneste og aldrig en byrde eller en form for 'offer'. Denne slags naturlig tiltrækning er

Lava Das

meget sjælden og tegn på en avanceret hengiven.

Tre: i de år, vi tjente sammen, kan jeg ikke huske en eneste gang, hvor Lava sagde nej til noget som helst, jeg bad ham gøre. Jeg behøvede kun at nævne en tjeneste eller et projekt, der skulle gøres, og han var med på den. Det modsatte var i virkeligheden mange gange tilfældet. Efter en otte-timers arbejdsdag på byggepladsen ville han lave *arati* eller lægge Deiteterne til ro. Mange gange sagde jeg til ham, at det behøvede han ikke at gøre, men han insisterede på det. Sådan var hans tilknytning til Sri-Sri-Panca-Tattva.

Nogle gange 'pressede' han mig også til at lade ham vække Deiteterne om morgenen, hvilket jeg var utilbøjelig til, for Lava havde allerede så megen tjeneste at gøre i løbet af dagen. Som tempelkommandør og i spidsen for byggeriet på Almvik var ingen lille udfordring. I nogle perioder var der over 100 hengivne på Almvik! Og oven i det var det for meget for Lava at lave *pujaen* og hjælpe lidt til overalt. Men det syntes Lava ikke. Han greb blot hver eneste anledning til at gøre mere tjeneste!

Nogle gange ledte jeg efter Lava om aftenen og kunne ikke finde ham. Næste morgen ville jeg høre, at han hjalp en eller anden med at reparere hans bil, kørte nogen til eller fra Almvik eller gjorde anden tjeneste for at hjælpe de hengivne.

Da vi var i Rosendal, så vi, hvordan Lavas ånd af hengivenhed og tjeneste var fortsat i hans liv, efter at han forlod Almvik.

Lavas datter viste os en avisartikel fra sidste december, hvor Lava får Rosendals julerose. Grunden var, at han var ja-manden. Lava spillede i en musikgruppe, og han sagde aldrig nej til en indbydelse. Han sagde altid ja til at komme og gøre tjeneste for at gøre andre glade. Lava udviste en ånd af virkelig ydmyghed ved at svare: ”Jeg tror, der er andre mennesker, der fortjener denne pris mere end mig.” (artiklen kan læses her: <http://www.kvinnheringen.no/kultur/article5425221.ece>)

Da vi skulle til at begynde på vores sidste ritualer, kom en minivan med blomster fra forskellige venner i landsbyerne omkring Løfallstrand, hvor han boede. Det var så populær, han var i området. Alle følte sig velkomne i hans hjem, og mange folk vidste, at han var en hengiven. For mig, der arrangerede *vajnaet*, var det et tegn fra Krishna: ”Her er der en masse blomster til Min hengivnes ceremoni.” Det var på en måde specielt, at blomsterne ankom netop da vi var ved at sætte alteret op, og vi kunne lave en sådan flot udsmykning.

Den dag, Lava gik bort, stod han op om morgenen og tilbad sine *silaer*. Efter at have færdiggjort *pujaen* tog han *prasadam* og gik bort.

At lave *puja* var altså hans sidste tjeneste i denne krop, og jeg er sikker på, at han vil fortsætte i en hvilken situation, han kommer til, uanset om det er i denne verden eller i den åndelige verden.

En sidste ting, jeg gerne vil nævne, er, at Lava var en personalist. Det kom til udtryk på den måde, han altid tog sig af hengivne såvel som ikke-hengivne, og hvordan han tilbød sin hjælp til alle. I vores diskussioner af Deitets-tilbedelse og standarder udtrykte han altid interesse for Deiteterne på en meget personlig måde. Når

der var festivaler på Almvik, arbejdede han i månedsvis på at sætte faciliteterne op, så de hengivne kunne have et behageligt ophold. Og det gjorde han utrætteligt, og så med stor glæde frem til alle de hengivne komme og blive godt taget imod.

Jeg var også personligt imponeret over den fine Krishna-bevidsthed, som blev udtrykt af Lavas familie. Under vores besøg bevarede de på trods af det pludselige tab deres afhængighed af Krishna selv i denne vanskelige situation. Gita ledte *kirtana*, Gopi hjalp med madlavningen, hans 12-årige søn Janardana tog med mig ud for at købe blomster, samle blade og sætte alteret op, og Lila tog sig af os alle på trods af det store tab, hun gennemgik. Huset virkede også meget rent og ikke på den måde, det føles ved mange begravelser. Der var sorg, men med en glæde!

Ingen lovtale er fuldstændig uden en morsom historie, så lad mig fortælle en:

Da vi tog sammen til Vrindavana (hvilket var første gang for Lava), besøgte vi stedet, hvor Krishna spiste jord, og vi badede alle i Yamunafloden. Da jeg så Lava med tøj på, spurgte jeg, hvorfor han ikke badede. Han svarede: ”Jeg vil ikke bade, for floden er fuld af slanger, og når som helst jeg går i vandet, kommer slangerne.” Jeg lo, fordi jeg troede, at dette kun var en vittighed, og han lo også.

Den næste dag tog vi til Radhakunda, og vi badede også der. Igen så jeg Lava med tøj på og spurgte, hvorfor han ikke badede. Han svarede, at det var på grund af alle disse skildpadder, der kommer efter en. Jeg sagde, at de bider ikke. De er vismænd, og jeg satte eksemplet ved selv at gå ud i Radhakundas vand igen! Overbevist af mig gik Lava også hen til Radhakunda og med det samme kom fem-seks store skildpadder tæt på ham for at røre ved ham. Igen lo vi alle. Lava forsøgte adskillige gange, men skildpadderne blev ved med at komme, når han forsøgte at gå i vandet!

Når jeg i dag ser tilbage på denne sjove hændelse, tænker jeg, at måske ville disse vismænd gerne nær Lava for enten at give ham eller få hans velsignelser!?

Jeres tjener, Locan Dasa ॐ

Få rod i dit liv med astrologi

Af Madhava Smullen

En ny bog af Sri Radha Govinda Dasi hedder "How to Mess Up Your Life with Astrology" ['Få rod i dit liv med astrologi']. Den udkom i januar i år og advarer imod farerne ved at bruge denne ældgamle vediske videnskab på en forkert måde og forklarer astrologiens virkelige betydning og formål fra *vainava*-perspektivet.

Titlen er rammende og morsom, og bogens tone er moderne og læsevenlig, men bogens virkelige livshistorier er triste og sande.

28-årige Sri Radha Govinda er født i Karnataka, Sydindien, i en familie af *Madhva-brahmanaer* og ved, hvad hun taler om. Hun er psykoterapeut, uddannet konfliktløser og har lært astrologi fra en *guru*, hvis far underviste hendes egen bedstefar, og har rådgivet folk på fem kontinenter de sidste otte år. Hun giver også seminarer om parforhold, astrologi, håndaflysning og vedisk filosofi til brede publikummer.

Hun bor nu i Mayapur, hvor hun bruger vedisk astrologi, traditionel håndaflysning og andre vediske videnskaber på hendes *guru*, Jayapataka Swamis, instruktion. Hun anvender disse videnskaber for at finde frem til Krishna-bevidste løsninger og praktiske justeringer, som folk kan gøre i deres liv for at få mere succes, fuldbyrdelse og varig lykke.

"Mit mål er at hjælpe folk til at blive Guds-bevidste eller i det mindste mere selvbevidste," fortæller hun.

Men hun har også haft mange klienter, der har oplevet store problemer i deres liv, fordi de har brugt astrologi på den forkerte måde. Hun besluttede sig for at skrive en bog om dem for at hjælpe andre til at undgå de samme fejltagelser.

Som Sri Radha Govinda skriver i sin bog inkluderer almindelige fejltagelser at stille falske forventninger til astrologi, ikke at forstå filosofien bag astrologi, at rådføre sig med ukvalificerede og vildledende astrologer, at lægge sin

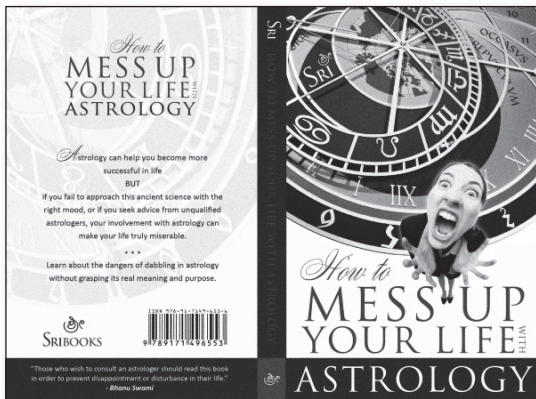
personlige kraft, ansvar og fri vilje fra sig og at misbruge astrologi til at få, hvad man vil have, og ikke, hvad man har brug for.

Hun giver i første kapitel af sin bog eksemplet med en sydindisk kvinde ved navn Uma, der begik flere af disse fejl på samme tid.

Uma kom fortvivlet til Sri Radha Govinda Dasi og beklagede sig over, at hendes søn Ram var håbløs og gav hende så mange problemer. "Hvordan kan jeg få ham til at studere mere flittigt, så han kan blive ingeniør?" spurgte hun.

Da Sri Radha Govinda Dasi læste Rams horoskop, og da hun senere mødte drengen, opdagede hun til sin overraskelse, at han kun var otte år gammel, hvilket er lidt tidligt at skulle læse til ingeniør. Men han var også bemærkelsesværdigt intelligent og en dygtig kunstner. Da hun fortalte Uma, at hendes søns horoskop viste, at han kunne få succes i livet og blive rig, hvis han efterstræbte en kunstnerisk karriere, blev kvinden endnu mere fortvivlet. Det viste sig, at alle hendes slægtninges børn læste til ingeniør, og hun overførte det pres, hun følte, på sin søn i den tro, at det var den eneste måde, han kunne blive lykkelig.

Som om det ikke var nok, havde kvinden også betalt en anden astrolog 150.000 rupier for at udføre et ildoffer for at 'få hendes søn til at blive ingeniør' og havde købt en smaragdring, som

astrologen havde fortalt hende ville 'få hendes søn til at læse mere flittigt'.

Sri Radha Govinda Dasi fortalte naturligvis Uma, at astrologi ikke handler om at ændre andre, så de passer ind i ens egne luner. Dette ville kun føre til at gøre hendes søns liv miserabelt.

Kvinden tog også imod råd fra en åbenlyst ukvalificeret astrolog, hvilket er en anden ting, der kan give store problemer.

"Folk tager det, som en astrolog fortæller dem, meget alvorligt," forklarer Sri Radha Govinda. "Hvis vi laver fejl eller ikke forstår klientens mentalitet eller motiv, eller hvis vi ikke er følsomme nok, er der en risiko for at ødelægge deres liv. Det er et stort moralsk og karmisk ansvar."

Hun giver eksemplet med et hengivent par med et lille barn. De havde været gift i fire år og havde problemer i deres ægteskab. De henvendte sig til en astrolog, der fortalte dem, at de ikke passede sammen og burde gå til hver sit. Deres *guru* blev meget skuffet over at høre dette og satte sig i forbindelse med Sri Radha Govinda Dasi for at få hjælp.

"Faktisk kan astrologi vejlede os, hvis vi oprigtigt arbejder på vores forhold," fortæller hun. "Astrologi bør hjælpe os til at følge vores *dharma* og ikke gå imod den. Det er en fantastisk videnskab, men den kræver intelligens hos både klienten og astrologen."

Som Sri Radha Govinda forklarer i sin bog, handler astrologi ikke om at lægge sit ansvar og frie vilje fra sig.

"Astrologi virker, fordi der er fri vilje," bemærker hun. "Jeg forsøger at hjælpe folk til at tage ansvar for deres valg, se deres skæbne i øjnene på en moden måde og skabe en bedre fremtid."

På samme tid kan det ifølge Sri Radha Govinda også være farligt for et par fuldstændigt at undlade at tjekke deres astrologiske forenelighed, blot de er 'forelskede'.

"Det er bedre at bruge intelligensen og ikke blot tage det, vi kan lide eller gerne vil have," forklarer hun. "Ved at bruge den på en afbalanceret måde kan astrologien hjælpe os. Der er to

gange i livet, hvor det er specielt tilrådeligt at konsultere med en kvalificeret astrolog: når man skal giftes for at undersøge den grundlæggende forenelighed, få gode råd om, hvordan man forstærker forholdet åndeligt, og få at vide, hvilke gode og dårlige tider, der ligger i vente, så man kan indrette sig derefter. Og når man får børn, så man kan forstå deres natur og lede og træne dem i overensstemmelse dermed."

"I sidste ende er det imidlertid Krishna, der styrer alle planeterne, og derfor behøver vi ikke bekymre os," fortsætter Sri Radha Govinda. "Vi er i sikre hænder. Livets mål er at elske Krishna. Uanset hvad vores horoskop fortæller os, bør vi hengive os til Krishna-bevidsthed."

Dette åndelige perspektiv er det, som giver Sris bog en ægte og enestående forståelse. I modsætning til andre astrologibøger diskuterer bogen *karma* og virkningen af tidligere liv såvel som hvordan en hengiven bruger astrologi.

"Min konklusion er, at det *karma* eller horoskop, vi har, er som skræddersyet til os," fortæller hun. "Det er alt sammen til vores bedste – noget i stil med at tilbagebetale et lån. Der er ikke noget, der er dårligt. Vi må acceptere vores skæbne og koncentrere os om det positive og holde op med at løbe efter astrologer for at få vores problemer løst. Til syvende og sidst overskrider det astrologien. Hvis vi blot følger *dharma* og *sastra* eller skrifterne, bliver resultatet et godt horoskop."

Læs mere på http://news.iskcon.com/node/4302/2012-04-05/new_book_warns_of_dangers_in_using_astrology#ixzz1srNvIw4k

Hvad mener vi, når vi siger astrologi?

Af Sri Radha Govinda Dasi

Jeg ser mange folks horoskoper. De fleste af dem er glimrende. De viser liv, der er præcis, som de skal være det – godt helbred, god levestandard, gode familieforhold osv. Men de mennesker, der har disse horoskoper, ser dem ikke på den måde. De er bekymrede, deprime-

rede, forvirrede og længes hele tiden efter et eller andet ud over det, de er blevet givet i livet.

De tror, at de er uheldige og lider. Og der er én ting, jeg ser ved disse mennesker igen og igen. Alle deres planer om mere glæde og lykke ender altid i mere lidelse og elendighed. Deres ønsker om tilfredshed ender kun i frustration.

Jeg ser ofte, at folk kan være lykkeligere og mere fredfyldte. De kunne bruge deres tid på at få varige resultater, der virkelig ville forbedre deres liv. Men folk styres af almindelige misforståelser omkring astrologien eller af samvittighedsløse ”astrologer”, der ikke er kvalificeret til at læse horoskoper, og de ender med at tabe på mange områder i livet.

Hvis astrologi skal være virkningsfuld, skal vi arbejde på niveauet af vores identitet. Astrologi skal være en finger, der peger os tilbage til vores sande identitet i dette liv. Omstændighederne kan være behagelige eller ubehagelige, men de vil altid være der i ligegyldigt hvilken situation, man finder sig selv i. Vi må alle finde vores egen indre balance, der er uafhængig af alle de kræfter, der omgiver os - *sitosna sukha dukhada*: vi er nødt til at tolerere både glæde og lidelse.

Forsøget på at styrte efter glæde giver os med det samme lidelse, en længsel efter gode følelser. Når man er så fokuseret på glæde, vil man være sårbar over for lidelse. Og hvem har nogensinde fortalt os, at der ikke skulle være smerte i livet? Hvorfor tror vi, at vi kun skal have glæde, fornøjelse og gode ting i livet? Det er afgørende at forstå ens position i dette univers for at kunne se, hvorfor man må tolerere gode såvel som dårlige omstændigheder i ens liv.

Hvis man er i fængsel, forsøger man at komme ud. Man maler ikke væggene eller forsøger at oplive cellen med nogle planter eller flotte gardiner. Når man på samme måde i dette liv erfarer fødsel, død, sygdom og lidelse, er det ikke nok blot at tænke på at forbedre ens nuværende omstændigheder. Man må også forsøge at finde en endegyldig løsning.

Astrologi er en *vedanga*, en støtte til Vedaerne. Følgelig nævnes den endelige løsning også i Vedaerne. Der står skrevet: *vedais ca sarvair aham eva vedyo*. ”Han skal kendes gennem alle Vedaerne.” (Bg. 15.15) *Bhagavad-gita* giver også løsningen på alle problemer, hvis man læser og forstår den ordentligt. Disse løsninger kommer fra autoritative kilder gennem en disciplinærkæde eller *guru-parampara*.

Når der sker noget godt, f.eks. at vi slipper af med

en form for afhængighed eller ud af et uønsket forhold, siger vi: ”Det sker ifølge mit horoskop.” Når vi på den anden side mislykkes i en forretning, pludseligt bliver syge eller et ønsket forhold bliver brudt, kan vi ikke acceptere det. Vi kæmper imod det, prøver at finde trøst og en løsning, der tilfredsstillt vores ønsker.

Astrologi bør hjælpe folk til at forstå, hvad de skal lære i livet. Det handler ikke om at fokusere på den midlertidige nydelse, man vil have ud af livet. Astrologi bør bruges til at gøre hver eneste udfordring til en mulighed for at vokse og lære og at gå videre til et bedre næste liv eller fuldstændigt vende tilbage til den åndelige verden. For at kunne gøre det må man være klar til at gå mere i dybden, til at forstå målet og til at vide, hvordan man virkelig får det meste ud af astrologien. ॐ

*Bogens forfatter
Sri Radha Govinda Devi Dasi*

GBC-resolutioner 2012

ISKCON's Governing Body Commission (GBC), Det Internationale Samfund for Krishna-bevidstheds øverste styrende organ, mødes hvert forår i Sridhama Mayapur i Vestbengalen. Mødereferatet for 2012 fra de ti dages møder, der foregik fra den 10. til den 21. februar, er blevet offentliggjort. Det fremgår deraf, at Bhakti Caitanya Swami er blevet valgt som formand for GBC, Tamohara Prabhu er første næstformand, og Anuttama Prabhu er anden næstformand. Bhakti Purusottama Swami er blevet valgt til sekretær for GBC.

Herunder følger et udpluk af nogle af beslutningerne fra årets møde.

Discipelkursus

Da der løbende er brug for at uddanne ISKCON's nye hengivne om Srila Prabhupada's position som vores grundlægger-*acarya* og instruerende *guru* for alle medlemmer af ISKCON, og da der mangler en formel træning med hensyn til, hvad det vil sige at være discipel i ISKCON, anbefaler GBC, at alle fremtidige disciple deltager i ISKCON's discipelkursus, før de bliver initieret. Andre hengivne i ISKCON opfordres også til at tage kurset, ligesom ISKCON's ledere opfordres til at sørge for, at kurset bliver holdt i deres områder.

Forskrift for Deitets-installering

GBC har vedtaget at stramme op for installeringen af Deiteter i ISKCON. Grunden er, at mange steder i verden har templer Deiteter, som ikke bliver passet og tilbedt efter den standard, som Srila Prabhupada forlangte for Deitets-tilbedelse. Derfor har intet ISKCON-center fremover lov til egenhændigt at installere Deiteter.

Templer og centre har således ikke længere lov til at anskaffe og/eller forpligte sig til at tilbede Deiteter, før de er blevet certificeret som kvalificeret til dette. Denne certificering

vil blive tildelt af et panel, der består af en lokal repræsentant (enten fra det pågældende tempel, den lokale GBC-repræsentant, en repræsentant for Landsrådet, regionalsekretæren osv.), en GBC-repræsentant udvalgt af GBC' forretningsudvalg og en repræsentant for ISKCON's Deitetstilbedelsesministerium.

Præsentation om guru-systemet

Da GBC har fået henvendelser vedrørende validiteten af den nuværende ISKCON-proces for godkendelse af *diksa-guruer*, er det blevet besluttet at se nærmere på dette og udarbejde en præsentation, der forklarer grundene og argumenterne for det nuværende *guru*-system. Denne præsentation vil være klar senest den 31. december 2012.

Grundlægger-*acarya* på alle websider

Siden det ikke fremgår tydeligt på mange officielle og uofficielle hjemmesider for ISKCON og ISKCON's *guruer*, at Srila Prabhupada er ISKCON's grundlægger-*acarya*, er det blevet besluttet, at ISKCON's *guruer* skal sørge for, at Srila Prabhupada nævnes og fremstår klart og tydeligt som ISKCON's grundlægger-*acarya* på deres hjemmesider. Der skal også være et billede af Srila Prabhupada, en kort opsummering af hans liv og links til autoriserede hjemmesider med hans lære.

GBC' størrelse

Det er blevet vedtaget, at GBC skal bestå af mindst 33 og højst 40 stemmeafgivende medlemmer. En størrelse i dette område sikrer en god repræsentation af forskellige grupper og interesser i ISKCON og holder samtidigt GBC på en størrelse, som logistisk set stadig er håndterlig.

Hele mødereferatet kan læses på <http://www.dandavats.com/?p=10425#more-10425>. ॐ

Kan Breivik tilgives?

Af Lalitanatha Dasa

I disse dage foregår en af de mest besynderlige retssager, som længe er set: processen i Oslo mod Anders Breivik, der sidste år myrdede over 70 mennesker i en hjerneløs og hjerteløs terrorhandling i Norge. Det hele minder mest om en tragisk komedie. En mand, hvis tilsyneladende drivkraft var et ønske om medieomtale og opmærksomhed, får nu præcis det, han ønsker, mens verdensoffentligheden krummer tæer og tænker, at det måtte da kunne gøres anderledes.

Hvor langt kan man som religiøst menneske gå i sin tilgivelse af andre, er et spørgsmål, som nogle stiller i den forbindelse. Religiøse mennesker bør kendetegnes af deres evne til at tilgive, men er der ikke en grænse, og har Breivik ikke for længst overskredet den grænse?

Svaret er, at som i alle andre anliggender handler det om at gøre det, som er bedst for alle – inklusive Breivik. Jo, han er i bund og grund en stakkel, en sjæl, der har glemt sin virkelige identitet og ingen anelse har om det, der vil give ham virkelig lykke. En person, som man kun kan have ondt af. På den anden side er der ingen tvivl om, at han forbrudt sig på værst tænkelige måde og skal straffes derefter. Hvordan kan man forene disse to hensyn – tilgivelse og barmhjertighed på den ene side og retfærdig straf på den anden side?

Der behøver ikke at være nogen modsætning mellem disse. Når det kommet til stykket, er retfærdig straf ikke blot et nødvendigt onde i en retssamfund. Det er også den største barmhjertighed, man kan vise over for kriminelle. Som Krishna siger det i *Bhagavad-gita* [10.38]: ”Jeg er straffen, der kuer lovløshed.”

Srila Prabhupada kommenterer i den forbindelse: ”*Manu-samhita*, menneskeheden's lovebog, støtter, at en morder dømmes til døden, så han i sit næste liv ikke vil skulle lide for den store synd, han har begået. Derfor er en konges straf af en morder med hængning i virkeligheden gavnlige.” (*Bg.* 2.22)

Vi er alle underlagt en *karma*-lov, ifølge hvilken vi ikke kan undgå at høste frugten af vores

handling, uanset om disse handlinger er gode eller dårlige. Breivik vil derfor uomgængeligt komme til at lide for sin handling. Han vil selv blive slået ihjel på samme måde, som han har slået andre ihjel. Derfor anbefaler *Manu-samhita*, at for en morder er en omgående henrettelse den mest barmhjertige straf, for det reducerer hans *karma* væsentligt, så han kommer til at lide betydeligt mindre i sit næste liv, end han ellers ville have gjort det. Af den grund var tidligere tiders vediske regenter usentimentale og handlede prompte, når de stod med en morder. Vi kan i mange tilfælde læse om, hvordan konger egenhændigt huggede hovedet af sådanne forbrydere og blev rost for det.

Her i Skandinavien lever vi selvfølgelig i samfund, hvor loven ikke giver mulighed for dødsstraf. Om den burde gøre det, er en anden sag, som jeg egentlig ikke har nogen stærk mening om. Men som det ligger nu, er den stakkels Breivik så uheldig, at han ikke får den omgående dødsstraf, der ville være det bedste for ham. I stedet skal han trækkes igennem en lang retsproces, mange års fængselsophold, sandsynligvis tvangsmedicinering, så han ender som en grønsag osv. Oveni kommer så det, der venter ham i næste liv, fordi han ikke har fået mulighed for at kompensere for sin grusomhed ved en omgående henrettelse.

Vi religiøse mennesker kan kun have ondt af ham. Men samtidigt skal vores gode følelser være kombineret med viden om, hvad barmhjertighed og tilgivelse virkelig er. Vi er nødt til at forstå den større sammenhæng, hvad der sker i næste liv, og hvordan man gør andre den største gavn med henblik på deres fremtidige eksistens. Vi hader ikke synderen, men kun synden. Og fordi vi har medfølelse med synderen, ønsker vi også for ham, at han så omgående og prompte som muligt får reaktionen på sin synd, så han kan komme videre. I Breiviks tilfælde ville det være en hurtig dødsstraf. ॐ

Christoffer-sagen

Af Gaurahari Dasa

Norske Christoffer var bare 8 år gammel, da han døde i 2005. Nu, så mange år efter, er omstændighederne omkring hans død blevet genstand for stor opmærksomhed i medierne i Norge. Kort fortalt blev Christoffer tævet ihjel af sin stedfar, som hans mor havde giftet sig med ca. et år tidligere. Stedfaren blev den 24. oktober sidste år dømt til seks års fængsel for vold med døden til følge, og moren er under tiltale for medskyldighed i drengens død, fordi hun ikke greb ind.

En grund til, at sagen får så megen opmærksomhed i medierne, er, at en række offentlige instanser tilsyneladende har svigtet groft. Man har ikke varetaget sit ansvar for at beskytte drengen, selv om mishandlingerne stod på i et helt år med tydelige skader, som man burde have reageret på. Både på drengens skole, hos lægen og hos andre instanser har man lukket øjnene, og selv efter drengens død er sagen blevet forsøgt henlagt flere gange. Sagen er enormt omfattende - anklageren medbringer hele tre trillekufferter fulde af dokumenter til retssalen.

En ting, som også bliver påpeget i medierne, er at denne sag - selv om den er usædvanligt grell - tilsyneladende blot er toppen af et isbjerg. Det er blevet anslået, at børn bliver udsat for vold i 8 procent af norske hjem. Dette står naturligvis i stærk kontrast til de moderne ideer om fri børneopdragelse, som udadtil er blevet almindeligt accepteret. Mens man i skoler og andre offentlige institutioner er underlagt strenge restriktioner, når det gælder disciplinering af børn, virker det som om en tilsvarende standard slet ikke er blevet etableret inden for hjemmets fire vægge. Hvad årsagen er, kan man have mange spekulationer om. At forældre skal

have hals- og håndsret over deres børn, blot fordi de tilfældigvis er ”deres”, kan vel ikke være rigtigt. Samtidigt er det chokerende, i det mindste for mange af os, at der findes så meget had i de små hjem. Endnu en illusion om familielykke er blevet knust. Som det står i den norske avis Aftenposten: ”Anklagemyndigheden tror stadig på myten om, at forældre ikke vil deres børn noget ondt.”

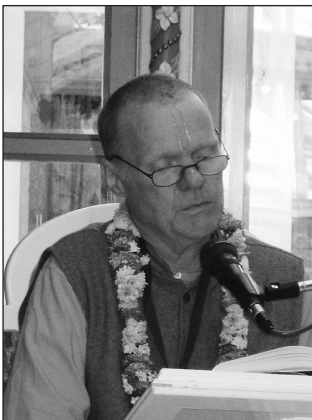
Og hvad kan vi så lære af det? I de vediske skrifter står det, at en mor, som gifter sig igen, myrder sine børn. Jeg husker, at jeg tænkte: ”Ja, overdrivelse frem-

mer forståelsen.” Men Christoffer-sagen viser, at det ikke er nogen overdivelse. Jeg ved godt, at nogen måske vil føle sig personligt berørt af denne diskussion, men alligevel vover jeg mig ud i den, for jeg tror fortielse er værre.

Hvis man i dag beslutter, at man vil skilles, bliver man nærmest opmuntret af hele systemet. Mange undlader jo at gifte sig eller bliver skilt, fordi det er økonomisk fordelagtigt. Man har naturligvis mange argumenter til støtte for den linie, men realiteten er, at konsekvenserne, som vi ser direkte, er katastrofale. Christoffer-sagen er bare ét eksempel.

Nedbrydningen af det traditionelle familiemønster er et af de mest fundamentale problemer, vi står over for i dagens samfund. Selv om de fleste børn overlever en skilsmisse, lider de i mange tilfælde af varige men. Børn behøver en kærlig mor og en beskyttende far for at vokse op til harmoniske, ansvarlige samfundsborgere. Samfundet er ikke bedre, end de mennesker som udgør det, så egentlig er det ikke mærkeligt, at situationen i verden generelt er blevet så uoverskuelig.

Hvorfor kan vi ikke holde sammen i vores

Gaurahari Dasa

ægteskaber? Der er mange aspekter af det, men det grundlæggende er, at vi savner forståelsen, at ægteskabet ikke bare er til for vores sansenydelse, men er en hellig pligt. Ordet *pligt* giver med det samme en dårlig smag i munden, mindelser om tidligere tiders strenge autoriteter, som tvang deres underordnede til et liv i undertrykkelse og afsavn. Faktum er imidlertid, at vi har en pligt over for Krishna, som har skabt alting.

Vi er kommet til den materielle verden, fordi vi ikke ønsker at tjene Krishna, men det betyder ikke, at vi er frie. Vi er stadig underlagt Krishnas kontrol i form af naturens ubrydelige love. En af naturens love er, at mænd og kvinder ikke kan nyde sex uden restriktioner, men kun inden for ægteskabets rammer. Når vi bryder den lov, enten gennem såkaldt fri kærlighed eller gennem skilsmisse, bliver vi bundet endnu mere, akkurat som en borger der bryder landets love og bliver sat i fængsel.

Christoffers mor og stedfar lider som konsekvens af deres brud mod naturens lov. ”Men hvad med Christoffer?” spørger man sig selv. Hvad har han gjort for at fortjene sådan en skæbne. Det er ikke til at svare på, men hvis vi husker, at Christoffer er en evig sjæl med en lang forhistorie, før han blev født som Christof-

fer, følger det deraf, at han må have gjort noget i tidligere liv, som han fik reaktionen på ved at dø for sin onde stedfars hånd.

På den måde lider vi alle sammen, jo mere vi vender os bort fra Gud. Så lad os reparere den fejltagelse. Det, vi først og fremmest må gøre, er at begynde at tjene Krishna direkte, primært ved at recitere det hellige navn, Hare Krishna. Samtidigt må vi også - hvis vi ikke ønsker at lide unødvendigt - prøve at følge Krishnas love i alt, hvad vi gør.

Familielivet er ikke uden for rammerne af hengiven tjeneste. Med andre ord må vi lære, at vi kun bør nyde sex, hvis vi tager ansvar for vores handlinger. Vi må tage konsekvensen af vores sexliv ved at tage ansvar for vores børn og give dem en tryk opvækst i en stabil familie. Det kommer helt sikkert til at sætte vores tålmodighed, tolerance, ydmyghed osv. på en prøve, for sådan er livet. At leve sammen så tæt, som man gør i et ægteskab, er ikke let, men det er, tør jeg næsten sige, af afgørende betydning, at man holder fast. Vi må lære at sætte hensynet til Krishna og vores børn over hensynet til vores selviske ønsker, for i sidste instans er det selviske ønsker, som får de fleste til at bryde et forhold. ॐ

Dronning Elizabeth besøger Hare Krishna-skole i London

Dronning Elizabeth har i år været Englands dronning i 60 år. I forbindelse med dette diamanjtubilæum aflagde Dronning Elizabeth og Prins Philip den 29. marts officielt besøg i Londonforstaden Harrow i Krishna Avanti, Englands første hindu- og Hare Krishna-skole, hvor hun blev hun præsenteret for sang og dans af skolebørnene. I hovedaulaen, hvor der er Deiteter af Krishna og Balarama, sang børnene Sri Krishna Caitanya, en *vaisnava*-sang af Narottama Dasa Thakura, efterfulgt af Hare Krishna-*mantraet*. Dronningen nød specielt den hengivne musik.

Derefter afslørede dronningen et smukt billedtæppe af Caitanya Mahaprabhu, der dansede i Jharikhanda-skoven med dyrene, en gave

fra skolen til Buckingham Palace, og Srutidharma Dasa fortalte dronningen, at Caitanya Mahaprabhu lærte en filosofi, der ”overskrider alle materielle betegnelser og forskelle, og at vi gennem sang og dans skal overgive vores hjerter til Gud.”

Børnene reciterede også et vers fra *Siksastaka* inklusive en oversættelse, der forklarede, at ”for at have fred og fremgang i samfundet er vi nødt til at tilegne os tre kvaliteter: ydmyghed, tolerance og respekt for alle andre.” Srutidharma Dasa forklarede, at Krishna Avanti-skolen bygger på disse værdier, hvortil dronningen udbryd: ”Er det ikke fantastisk!”

På billederne på næste side ses et par glimt af dronningens besøg. ➔

Ordliste

acarya: mester, der lærer igennem sit eget eksempel
 asrama: livsorden bestemt i forhold til ens stadie i livet. Tempel eller kloster. De hengivnes private område i et tempel. Tempelskole, hvor eleverne bor i skolen

bhajana: tilbedelse. (overf.) stillesiddende sang (af Hare Krishna)

bhakti: hengivenhed. Hengiven tjeneste

brahmana: en person fra den første af de fire samfundsklasser, den intellektuelle
 chante, chantning: fordansket fra engelsk 'to chant', der betyder at synge eller recitere
 Deitet: (fordanskning af 'Deity':) Guddom. Hellig statue af Krishna.

dharma: natur, pligt. Populært oversat som religion

ekadasi: den ellefte dag efter fuld- eller nymåne

Gaudiya-vaisnavisme: Caitanyas religiøse tradition
 gopi: kohyrdepige. Krishnas mest fortrolige hengivne i Vrindavana

grhastha: en husholder eller gift menneske

harinama: Guds hellige navn, (overf.) optog med sang af Krishnas hellige navne (egentlig 'harinama-sankirtana')

japa: lavmælt fremsigelse af et mantra (ordret: mumlen).

japa-mala: kæde, man tæller på under japa

Kali-yuga: den nuværende tidsalder, den fjerde af de fire tidsaldrer. Den mest faldne og materialistiske tidsalder.

karmakanda: den frugtstræbende handlings vej
 kichari: sammenkogt ret med ris, dal-bønner, grøntsager og krydderier

kirtana: forherligelse, sang af Hare Krishna (overf.) kombineret med dans

maya: illusion, kraft, energi. Oftest: Krishnas illusoriske energi

nama-hatta: gruppe af hengivne, der mødes hjemme hos sig selv

prasadam: (overf.) mad, der er ofret til Krishna. Ordret betydning: barmhjertighed

Ratha-yatra: traditionel vognfestival, specielt kendt fra Jagannatha Puri

sadhu: en hellig mand

samadhi: bruges her i betydningen mindestempel for en stor person efter hans død

sankirtana: fællessang af Hare Krishna. Caitanya Mahaprabhus bevægelse kaldes også sankirtana-bevægelsen. sannyasa: den forsagende livsorden

sannyasi: munk i forsagelsens livsorden

sastra: de åbenbarede skrifter

vainava: en hengiven af Visnu eller Krishna. Refererer også til 'monoteist'.

yajna: offerhandling

yatra: 'tempel' i betydningen organisation, institution eller menighed. Også festival, samling.

yogi: en, der praktiserer yoga, at forbinde sig med den Højeste

For og Børn og barnlige sjæle

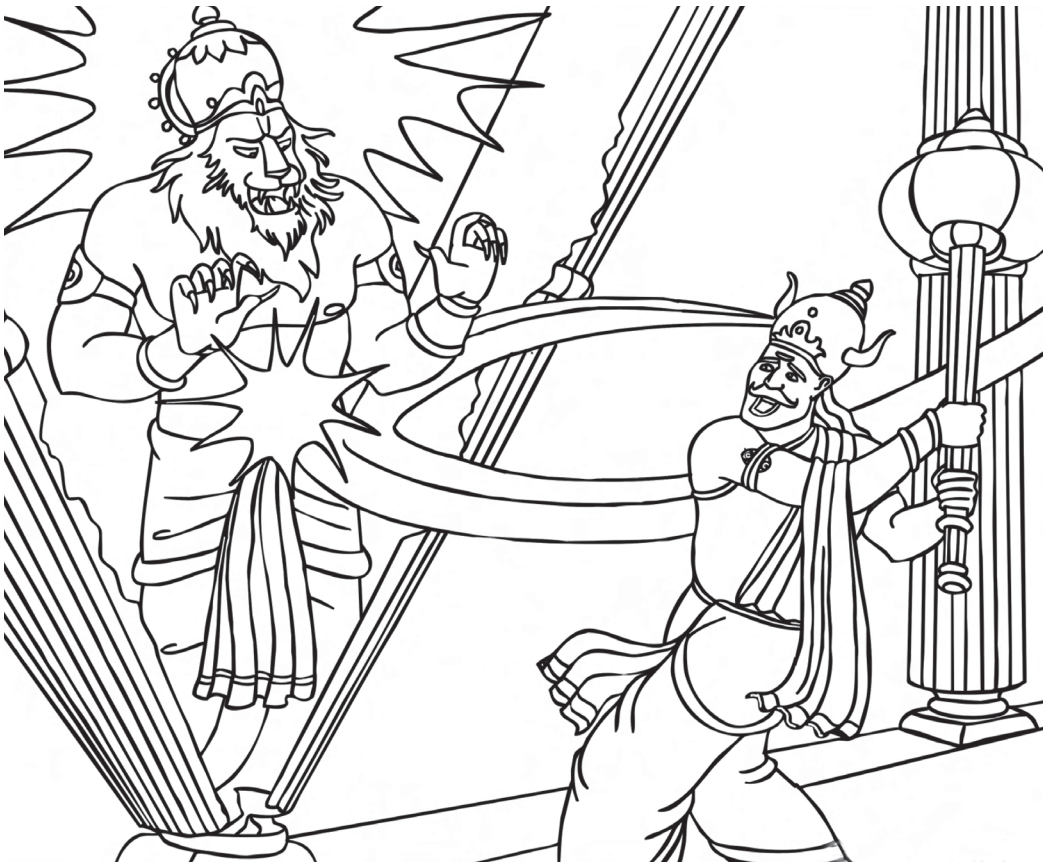
Herren Nrsimhadeva

Ved
Dandaniti
Devi Dasi

Her er en tegning af Herren Nsimhadeva, som Han så ud, da Han åbenbarede Sig fra søjlen i dæmonen Hiranyakasipus palads.

På hjemmesiden <http://kids.iskcondesiretree.info> kan du finde flere billeder af Herren Nrsimhadeva og Hans hengivne Prahlada Maharaja. I alt er der ti billeder, som du kan male, mens du hører historien om Prahlada Maharaja. Den fortælling kan læses i *Srimad-Bhagavatams* Syvende Bog.

Hvis du gerne vil have alle ti tegninger af Nrsimhadeva og Prahlada, kan du få din far eller mor til at kontakte mig, så sender jeg dem til dig. J ॐ

Herren Krishnas Køkken

Indisk vegetarisk kogekunst - 4.del

Ved Yamuna Devi Dasi

Introduktion til dal: Badi - soltørrede bønnefrikadeller

Som en fortsættelse af vores studium af *dal* vil jeg starte med at fortælle en historie.

November 1970. Den store jernnøgle, som var sendt med anbefalet post, faldt tungt på Delhi Dharmashalas sandstenstag. Ti hænder greb efter den. Vi sendte den respektfuldt rundt velvidende, at det var vores pas til Vrindavana, Herren Krishnas evige bolig, hvis pendant i denne verden lå kun 150 kilometer mod syd.

Srila Prabhupadas håndskrevne brev, der fulgte med nøglen, bad vores lille gruppe om at rejse til Vrindavana og rengøre hans værelser i Radha-Damodara-templets bygning. Værelserne havde stået tomme i to år. Han beskrev dem som to værelser med et køkken og et soveværelse adskilt af en veranda. Disse værelser var hans evige bolig i Vrindavana, skrev han. De havde været hans bopæl, lige før han kom til Vesten og introducerede Krishna-bevidsthed. Med stor iver gjorde vi forberedelser til vores første besøg i Vrindavana.

Den grå trædør til køkkenet gik langsomt op, jernhængslerne knagede af ikke at være blevet brugt og på grund af dørens vægt. Stråler af sollys skinnede igennem de udskårne vindueskodder og faldt på skygger af sølvgrå nuancer. Det var som et maleri fra et tidligere århundrede. Hver eneste overflade var dækket af fem centimeter støvet Vrindavana-sand, der udviskede alle hjørner og vinkler og fik alle former til at se overjordiske ud.

Mens vi var ved at gå til i over 30 graders varme, brugte vi timer på at fjerne spand efter spand med sand. Det var sent på eftermiddagen, da vi kunne inspicere indholdet af køkkenet. Udstyret var nogle få skeer, metaltallerkener, to lerkrukker til vand, en bageplade til *chapatier*; en skålformet *karai* stegepande og en bengalsk kniv af den slags, der holdes mellem ens fødder, til at skære grøntsager med. Et par læsebriller og

Yamuna Devi Dasi

en notesblok lå alene på en lille hylde i væggen.

Hyliden til tørvarer var tom bortset fra et par glas med krydderier og et glas med skruelåg. Indholdet af dette glas var mærkeligt for os: stenhårde gyldne klumper af størrelse og form som Hersheys chokoladekys. Nysgerrig efter at vide, hvad de var, satte jeg glasset til side til senere. På det tidspunkt vi var færdige med at gøre alt rent, var det blevet aften.

Da vi forlod templet, stødte vi ind i Sarajini Devi, en mangeårig Vrindavana-beboer, der indimellem havde hjulpet Srila Prabhupada med at lave mad ved at handle, bygge ildsted med kul eller vaske op. Jeg viste hende glasset og spurgte om dens indhold.

Med et stort smil svarede hun: ”*Mung badi*, *mung badi*, en af Bhaktivedanta Swamis favoritter, især med kartofler i en suppe.”

Begeistret over den information var jeg ivrig efter at lære, hvordan de blev lavet og alt andet om *badi*. Med et introduktionsbrev opsøgte vi næste dag Dr. O.B.L. Kapoor, en af Srila Prabhupadas Gudsbrødre. Under vores hyggelige besøg spurgte jeg om *mung badi* og viste ham glasset. Han forklarede, at *badi* var lavet af en vandholdig bælgplantepasta, der krydres, formes og tørres, indtil de er hårde.

Han førte os ind i sit køkken og viste os tre hjemmelavede varianter: *mung badi* med grøn

chili; krydret *urad badi*, punjabi-stil; og *mung badi* med tomat blandet med *urad badi* med peberkorn.

På stedet fik jeg en detaljeret lektion i, hvordan de tilberedes og opbevares og adskillige ideer til deres anvendelse. Dr. Kapoor insisterede på, at vi blev til frokost, der bød på en *badi*-ret. Måltidet omfattede friske hvede-*chapatier* (fladbrød), en yoghurtsalat og en ret, som vi kaldte ”Vrindavana Badi Sabji”.

Dette bringer os til nutiden. *Badi*, der også kaldes *warian* og *wadi*, er Indiens svar på TVP, tekstureret vegetabilsk protein. Bortset fra at tilføje en velsmagende tekstur til en ret er det en fedtfri proteinkilde med varieret smag. *Badi'er* er nemme (om end tidskrævende) at tilberede derhjemme, og man kan fryse dem i op til et år. Den gode nyhed for travle kokke er, at færdiglavede *badi'er* er tilgængelige i større indiske købmandsforretninger.

Bortset fra *badis* traditionelle anvendelse i det indiske køkken har jeg tilsat stegte *badi*-stykker i alt fra mexicansk chili til kartoffelsalat og i taco-fyld og spanske ris.

Prøv følgende opskrift. For at eksperimentere videre med alsidigheden af *badi'er* anbefaler jeg at tage et kig i indekset i *Lord Krishnas Cuisine* eller *The Best of Lord Krishnas Cuisine* og prøve diverse forskellige retter. Find dernæst på et par af dine egne kreationer.

Kartoffel-badi gryderet fra Vrindavana (6 personer)

Prøv denne ret som et hverdagsmåltid, en søndagsbrunch eller en forretningsmiddag med flamme-ristede *chapatier* og en salat til.

2,3 dl gul *mung badi*
2 spsk. *ghee* eller koldpresset majsolie
2 spsk. friskrevet ingefærrod
1 tsk. hel spidskommen
½ tsk. gurkemeje
¼ tsk. cayennepeber eller som ønsket
4 mellemstore tomater (ca. 450 g), hakkede
3 mellemstore kartofler, skrællet og skåret i 1½ cm terninger
1,4 liter vand
½ dl hakket koriander eller persille
salt og peber

Knus *badi'erne* i ca. 1½ cm stykker. Varm *ghee* eller olie over middelvarme i en tykbundet gryde. Tilsæt *badi'erne* og steg, indtil de er let gyldne. Tag dem op med en hulske og sæt til side.

Tilsæt ingefær og spidskommen og steg dem, indtil frøene bliver en anelse mørkere. Bland gurkemeje, cayennepeber og tomater i. Kog under jævnlig omrøring, indtil de er let bløde, omkring 10 minutter.

Tilsæt *badi*, kartofler, vand og halvdelen af krydderurterne. Skru ned til lav varme, dæk gryden med et låg og kog i ca. 30 minutter, indtil kartoflerne er møre. Tilsæt de resterende krydderurter, kom salt og peber i og lad retten stå tildækket i 10 minutter før servering. ॐ

Yamuna Devi lærte den hengivne kogekunst fra sin åndelige mester Srila Prabhupada og har udgivet kogebøgerne *Lord Krishnas Cuisine: The Art of Indian Vegetarian Cooking*, *The Best of Lord Krishnas Cuisine* samt *Yamunas Table*. Ud over det har hun skrevet et utal af madartikler og givet køkkenlektioner til mange.

Jeg vil gerne abonnere på “Nyt fra Hare Krishna”.

Navn:.....

Adresse:.....

Email:.....

300 kr. pr. år (12 numre)

Denne indmeldeskupón sendes til:

“Nyt fra Hare Krishna”,

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

En tanke ved Mærsk's bortgang

"Hvor meget efterlader Mærsk sig," spurgte en ven sin ven ved nyheden om Mærsk's død.

"Det ved jeg ikke," svarede vennen.

"Men det ved jeg helt præcist."

"Gør du det?"

"Ja, og det gør du også, hvis du først svarer mig på et spørgsmål."

"Hvad er det for et spørgsmål?"

"Hvor meget har han fået med sig?"

"Ingenting."

"Så hvor meget efterlader han sig?"

"Alting."

(En banal pointe. Men sand ikke desto mindre) ॐ

Maj 2012

Onsdag	2.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for <i>Mohini Ekadasi</i>)			Srila Vrindavana Dasa Thakuras fremkomst
Torsdag	3.5	Bryd fasten mellem 5:22–10:32	Torsdag	31.5	Sri Baladeva Vidyabhusanas bortgang Ganga Puja
Fredag	4.5	Sri Jayananda Prabhus bortgang			Srimati Gangamata Gosvaminis fremkomst
Lørdag	5.5	Nrsimha Caturdasi: Herre Nrsimhadevas fremkomst (faste til tusmørke)	Fredag	1.6	Ekadasi (<i>maha-dvadasi</i> , faste fra korn og bønner for <i>Pandava Nirjala Ekadasi</i> . Ved at faste fuldstændigt, selv fra vand, får man samme gavn som ved at faste på samtlige <i>ekadasier</i> hele året)
Søndag	6.5	Krishna Phula Dola, Salila Vihara Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang	Lørdag	2.6	Bryd fasten mellem 4:32–10:16 Panihati Cida Dahi Utsava
		Sri Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst	Mandag	4.6	Snana Yatra
		Sri Madhavendra Puris fremkomst			Sri Mukunda Dattas bortgang
Torsdag	10.5	Sri Srinivasa Acaryas fremkomst			Sri Sridhara Panditas bortgang
Søndag	13.5	Sri Ramananda Rayas bortgang	Tirsdag	5.6	Sri Syamananda Prabhus bortgang
Søndag	16.5	Tulasi Jala Dan slutter.	Fredag	8.6	Sri Vakresvara Panditas fremkomst
Onsdag	16.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for <i>Apara Ekadasi</i>)			
Torsdag	17.5	Bryd fasten mellem 4:54–10:22			

Alle henvendelser til:

Nyt fra Hare Krishna

Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse, Tlf.: 5927 1930

Girokonto 1-688-3204, E-mail: lalitanatha@krishna.dk